

VILÁGPÓSTA

Új folyam, V. évf. 4. sz.

A verbita missziós szerzetesek lapja

2009. tél

SZERETET AZ ISTEN

(1Jn 4,16)

Argentínai karácsony – 8. oldal
Börtönpasztoráció – 11. oldal

MISSZIÓS IMAKÖZÖSSÉGEK – VERBITA BARÁTI KÖR – HÍREK A VILÁGMISSZIÓBÓL

2 P. Suhajda Lajos aranymiséje

Lajos atya június 21-én ünnepelte pappászentelésének ötvenedik évfordulóját az újvidéki Szent Rókus-templomban, ahol 1970-ben megkezdte délvidéki működését, megalapítva az Isteni Ige Társasága első jugoszláviai misszióját.

A templom zsúfolásig megtelt papokkal és hívekkel. A szentbeszédet *Német László* nagybecskereki megyéspüspök mondta, akinek nagybátyja P. *Suhajda*. Az ünnepségen jelen volt *Huzsvár László* nyugalmazott nagybecskereki püspök is. Sok plébániáról érkeztek vendégek, hogy közösségeik nevében köszöntsék a jubilánst.

Minden évforduló a hálaadás alkalma Isten végtelen szeretetéért, de ez a jubileum különösen is az volt, hiszen Lajos atya élete igen kalandos és sokszor nagyon nehéz volt; nem egyszer volt alkalma megtapasztalni az Úr szerető kegyelmét.

Lajos atya gyakran érezhette magát számkivetettnek, hiszen mint Jugoszláviában születettnek nem volt könnyű a helyzete a II. világháború utáni Magyarországon. De a kitartásáért Isten megjutalmazta.

Kalocsán szentelték pappá 1959-ben, majd Bátyán és Dusanokon teljesített szolgálatot. Tíz évvel később, kalandos úton sikerült visszajutnia Jugoszláviába, ahol a szabadkai püspökségen jelentkezett. Az újvidéki Szent Rókus-templomban működött 1970-től, és öt évvel később megalapította a városban a Szentlélek-vikáriát, vagyis missziósházat, melyet egészen mostanáig vezetett. A nyolcvanas években lengyel verbita atyák és az osztrák provincia segítségével megalapította a zágrábi és a zadari missziós házakat is. Amikor kitört a háború, a jugoszláv misszió ketté vált, és a horvát részeken lévő házak az osztrák rendtartományhoz kerültek, az újvidéki ház pedig a magyar rendtartományhoz.

Lajos atya munkássága igen sokrétű. Az egész Vajdaság területén ismerik. Lelkigyakorlatokat, missziókat tart, újságcikkeket ír, prédikál, kiségit mindenütt, ahova hívják, teszi ezt szerbül és magyarul egyforma odaadással.

Urunk, köszönjük neked Lajos atyánkat. Neked, Lajos atya, köszönjük, hogy a sok nehézség ellenére mindig hűségesen kitartottál keresztényi és papi hivatásodban, az Isten és az emberszeretben! Adjon számodra a Jóisten örömteli és békés öregkort!

Tóth Zoltán SVD

Gyula atya nyolcvanéves

Az év második felében két rendtestvérünk töltötte be nyolcvanadik életévét. P. *Gaál Jenő* szeptember 23-án, P. *Markó Gyula* (képünkön) december 13-án. Életük többé-kevésbé hasonlóan indult a kőszegi Szent Imre Missziósházban, de a folytatás egészen másképp alakult. Jenő atyát a németországi St. Augustinban szentelték pappá 1954-ben, Gyula atyát pedig Győrben 1955-ben. Jenő atya a paraguayi Encarnacion közelében működött a leghosszabb ideig, míg Gyula atya idehaza, Agostyánban és Vértestolnán. Miközben Jenő atya a paraguayi szegénységgel küzdött, Gyula atya a kommunista diktatúra közepette próbálta hirdetni Isten igéjét. Idős koruk újra összehozta őket. Mindketten egy-egy magyar községben, Szentléránton és Vértestolnán fáradoznak a magyar egyház építésén. Isten tegye teljessé, amit megkezdett bennük!

TZ

Apostol volt

Kurucz Jánosné Marika 1948-ban született a Vas megyei Váton. Adminisztrátorként, üzletkötőként dolgozott. 2000-ben végezte el a cursillót ezután aktívan bekapcsolódott az apostoli munkába. 2001 februárjában elvégezte a munkatársképzőt, 2002 júniusában pedig már mint rektor vezette a női cursillót. Aztán még nyolc alkalommal volt rektor. Munkatársképzőkön is sokat segített előadásával, hasznos tanácsaival. Aktív részese volt a budatétényi cursillók elindulásának, hiszen mint kolompós segítette a tétényi csoport szárnybontogatását. Nagybőjtben és adventben számtalan lelki gyakorlatot vezetett Kőszegen. A szombathelyi cursillós csoport az ő vezetése alatt szinte minden rendezvényen képviseltette magát. Mindemellert ötszáz *Világpostát* osztott szét évente négyszer Szombathelyen. Aktív apostoli munkája nyomán sokan találkoztak Krisztussal a cursillokon.

M.E.

VILÁGPÓSTA

A verbita missziós szerzetesek negyedéves hírlevele

E-mail: verbita@verbita.hu • honlap: www.verbita.hu

Ingyenes, katolikus kiadvány,

fenntartása az olvasók önkéntes adományaiból történik.

Isten fizesse meg a legkisebb adományt is!

Felelős kiadó: P. Juhos Ferenc SVD tartományfőnök

Főszerkesztő: Szerdahelyi Csongor

Tördelés: Bukovszki Antal • Korrektor: Rochlitz Bernadett

Rendi konzulens: Burbela Gergely SVD

A szerkesztőség címe: 1223 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky u. 3-5.,

tel.: 1/424-5668 vagy 30/418-9196

A szerzők gondolatai

nem feltétlenül tükrözik a szerkesztőség véleményét.

Nem kért kéziratot, fényképet nem küldünk vissza.

Nyomás: D-Plus Kft., 1037 Budapest, Csillaghegyi út 19-21.

Felelős vezető: Németh László ügyvezető

ISSN 1814-6163

Kapcsolatfelvétel a verbita missziósokkal

P. BURBELA GERGELY SVD: 1223 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky u. 3-5.,

tel.: 1/424-5668 vagy 30/418-9196

TÓTH ZOLTÁN SVD: 9730 Kőszeg, Park u. 1., tel.: 94/562-205

Adományok, miseszövetségi befizetések:

11600006-00000000-12713314

Kérésre küldünk csekket, adóigazolást!

Szívünk betleheme

Karácsony vigíliáján az evangéliumban Jézus Krisztus családfájáról hallunk: egyik név a másik után. Kisgyermekként nem értettem igazán, miért is olyan fontos ez. Egyfelől kiemeli Jézus dávidi származását, ugyanakkor a nevek hosszú listáján gyilkosok, családok, vérfertőzök is feltűnnek. Megtestesült Urunk magára vállalva az emberiség bűneit, áttöri gyengeségeinket és belép történelmünkbe. Amikor a saját lelkemben

megszületik, akkor az én személyes bűneimen és sebzettségemen keresztül születik meg. A hibáim nem állítják meg őt, utat talál közöttük, mégpedig azt az utat, mely egészen közel hozza őt a szívem mélyéhez.

Jézus Krisztus születése nem lármával és feltűnést kel­ tő külső eseményekkel törtét. Egy csendes júdeai telepü­ lésen, Betlehemben látta meg a napvilágot, nem egy nagyváros zajos forgatagában. A nagy dolgok csöndben, rejtve érkeznek, ahol a bűnösen kíváncsi szemek nem talál­ nak rá, hanem csak azok, akiknek belső, tiszta látásuk van. Jézus halkán és szelíden születik meg bennünk, és mi akkor fogjuk észrevenni, ha halkán és szelíden lépünk oda szívünk jászlához a pásztorok egyszerűségével, a ki­ rályok tiszta igazságkeresésével. És nem Heródes bűnös, pusztító vágyával, mert akkor az Úr elrejtőzik előlünk.

Lelkünk csendjében és egyszerűségében megláthatjuk karácsony igazi ajándékát, a köztünk élő Istent. Ő mind­ annyiunk személyes ajándéka. Isten Igéje az általa te­ remtett világba jön, hogy isteni életében részesítsen minket, akik bűneink és nehézségeink következtében el­ fordultunk arcának keresésétől. A legtöbbet akarja adni nekünk, saját magát. Értelmünkkel nehéz felfognunk ezt a csodálatos eseményt, a megtestesülést, de szívünk segítségével beleérezhetünk Isten titkaiba, megsejthet­ jük túlsorduló szeretetét. Ha nyitottak vagyunk és sike­ rül akár egy pillanatra átélünk Betlehem isteni csend­ jét, már nem ugyanúgy fogunk távozni onnan, mint ahogy odamentünk.

Hajdu János SVD

Örömadó karácsony

Közeledik a karácsony. Sietünk, igyekszünk. Isten már meg­ tette, hogy elküldte az Üdvözítőt, most nekünk kell lép­ nünk, nekünk kell szép karácsonyt teremtenünk. Örömadót, örömszerzőt! S ezt az örömet nem akarjuk leszűkíteni a „kellemes ünnepek” szokványos kívánására. A szeretetnek kell megszületni szíveinkben, akkor minden körü­ löttünk élő karácsonya boldog lesz.

Ha szeretnéd, hogy Jézus megszülessék a te szívedben, ha szeretnéd, hogy a szeretet újra visszatérjen a te csalá­ dodba és a közösségbe, ak­ kor bocsánatot kell kérned Jézustól és az emberektől! Más út nem létezik! Ne várj, hogy a másik kérjen tőled bocsánatot, hanem igyekezz, te kérj tőle bo­ csánatot és bocsáss meg fe­ lebarátodnak.

Boldog Kalkuttai Teréz anya mondta: „Nem akar­ juk Jézust hideg jászollal fogadni – mégis szívünk gyakran kemény és hideg hely lenne az Istengyermek számára. Úgy szeretnénk őt a szívünkbe fogadni, hogy az tele legyen szere­ tettel és alázattal. Azt szeretnénk, ha tiszta és szeplőtelen szí­ vünkben születne ma meg Jézus!” Jézus azért jött el a világba, hogy elmondhassa: Isten maga a szeretet.

Ezt az örömhírt, hogy Isten maga a szeretet, sok misszioná­ rius hirdeti. Többek között az a két magyar is, akiket a közel­ jövőben várunk haza szabadságra: *Varga János* atyát Argentí­ nából és *Lányi Béla* testvért a Fülöp-szigetekről. Reméljük, hogy szabadságuk idején személyesen is tudnak bennünket buzdítani a missziós öntudatra, az örömhír továbbadására. Ka­ rácsonykor Jézust, az Istengyermeket fogadjuk be szívünkbe. Fogadjuk szeretettel a hazalátogató misszionáriusokat is, hi­ szen aki őket befogadja, az Jézust fogadja be.

Kegyelemteljes karácsonyt és boldog új évet kívánok minden kedves olvasónknak!

P. Juhos Ferenc SVD, tartományfőnök

Missziós Miseszövetség • Örök életre szóló ajándék

A szentmise nagy kegyelem, mert benne megtapasztaljuk Isten valódi jelenlétét. A legnagyobb imádság és áldozat, amelyet önmagunkért és másokért fel tudunk ajánlani Jézus Krisztus által az Atyaistennek. Élő és elhunyt szeretteinket megajándékozhatjuk azzal, hogy mindennap misét mondanak értük. A **MISESZÖVETSÉGI TAGSÁGA** által Istent ajándékozunk szeretteinknek, őket pedig Istennek ajánljuk **NAPI HÉT SZENTMISÉBEN**, melyet a verbita missziós atyák mutatnak be a tagokért a világ különböző pontjain.

Érdeklődni lehet a Missziós Titkárságon **BURBELA GERGELY** atyánál. Tel.: 30/418-9196 • e-mail: verbita@verbita.hu.

Postai cím: 1223 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky u. 3-5. • Bankszámlaszám: **11600006-00000000-12713314**

A miseszövetségbe lépés egyszeri 7000 Ft-os hozzájárulással történik, mellyel a szegény országok missziós munkáját segítjük.

Kérésére csekket és tájékoztatót küldünk.

4 Segítünk, de nem csábítunk

Chacko Thottumarickal
indiai verbita püspök
missziós munkáját a magyar
verbita rendtartomány segíti.
Az Indorei Egyházmegyét vezeti,
ahol a keresztények mindössze
tizenkilencezren vannak.

– Püspök úr a hatalmas ország melyik
részéről származik?

– Kerala államból, ez Szent Tamás
apostol földje, ő hozta ide az evangé-
liumot. Minden felmenőm katolikus
volt.

– Hogyan született meg verbita hiva-
tása?

– Missziós pap azért lettem, mert
egyszer egy verbita felkereste iskolán-
kat. Magával ragadott, amit mondott,
és eldöntöttem, én is verbita leszek.

– A hindu fundamentalisták miatt az ön egyházmegyéjé-
ben is fenyegetve érzik magukat a katolikusok?

– Ez a feszültség nálunk is érzékelhető. Pedig általában a
hinduk végtelenül türelmes, jó szívű, nagylelkű emberek. Az
utóbbi években azonban növekszik az intoleráns csoportosu-
lások száma, akik minden vallási kisebbség ellen fellépnek. A
mi vidékünk nyugodtnak mondható, de bármikor történhet
velünk atrocitás.

– Mi jellemzi a katolikusokat az ön egyházmegyéjében?

– Sok iskolát és orvosi rendelőt működtetünk. A szegény vi-
dékek népének gazdasági felemelkedése érdekében is sokat
teszünk.

– Hány pap van az egyházmegyében?

– A püspökség területén 55 pap működik, aki közül har-
minc világi, a többi szerzetes.

– Nálunk nyolcvan papja van egy olyan egyházmegyének,
ahol negyedmillió a hívek száma. Vannak szerzetesnők?

– Vannak, ők sincsenek kevesen, a számuk háromszáz. A
férfi és a női szerzetesek együttvéve 25 rendből valók.

– Miképp vélekedik a közvélemény a katolikusokról?

– Az emberek túlnyomó többsége becsüli a katolikus egyház
tevékenységét, amit a társadalom
érdekében fejt ki.

– Iskoláikban a diákok többsége
nem katolikus, nem is keresztény.
Vannak köztük, akik megtérnek?

– A mi államunkban nagyon
megnehezítik a megtérők dolgát.
A fundamentalista hinduk egyik
fő törekvése az emberek elbátor-
talanítása. Már a múlt század hat-
vanas éveiben hoztak egy olyan
törvényt, ami szinte lehetetlenné
teszi a megkeresztelkedést.

– Milyen régi az ön egyházmeg-
yéje?

– Az indorei püspökséget 57
éve alapították. Akkor ötezer ka-
tolikus élt e területen.

– Számottevő a növekedés. Milyen társadalmi réteghez tar-
toznak a katolikusok?

– Az átlag katolikus az alsó középosztály tagja, de sok kö-
zöttünk a szegény is. Ez az egyik ok, ami az ellenünk felho-
zott vádak táplálja. Oktatási, egészségügyi és karitatív
szolgáltatunk mindenki rendelkezésére áll, és nagyon ügye-
lünk arra, hogy tevékenységünk nehogy csábításnak tűnjön.

– Milyen segítséget kapnak a magyar hívektől?

– Több alkalommal is megtapasztaltuk a magyarok segí-
tőkészségét. Támogatást kapunk oktató és gyógyító mun-
kánkhoz, már magyar orvos-önkéntes is tevékenykedett az
egyik kórházunkban.

– Hazánkban több szerzetesrend kapott már erősítést Indiá-
ból. Az Indorei Egyházmegyében biztosan van elég hivatás.

– Nem panaszkodhatom. Minden évben néhány fiatal je-
lentkezik papnak, szerzetesnek.

– A papság éve alkalmából mit üzen a magyaroknak?

– Valamennyien az egyetemes katolikus egyház tagjai, és
így testvérek vagyunk. Erősíteniünk kell egymást imával, és
ha lehetőségünk van rá, anyagilag és misszionáriusok kül-
désével is.

Szerdahelyi Csongor

■ **FOKVÁROS, Dél-Afrika (CNS)** – Zimbabwe fővárosa, Harare egyik elhanyagolt külvárosában a plébániai fiatalok összefogtak és létrehozták a „Tettekre váltott hit” elnevezésű csoportot. Felsőprik a szeméttel teleszört utcákat, betömik a kátyúkat az utakon minden más olyan feladat mellett, amelyeket a városvezetés nemigen vállal – mondja plébánosuk. A Mbare negyed lakói hálásak az elvégzett munkáért a mintegy hetven fiatalnak, akik feliratos pólókban dolgoznak, melyeken ez olvasható: „Katolikus fiatalok akcióban”, illetve „Első helyen a közösség szolgálata”. A mbare-i Szent Péter-templom papja, *Konrad Landsberg* jezsuita a Catholic News Service-nek adott telefoninterjúban elmondta, augusztus elején indította el a csoportot az egyház szociális tanításáról szóló előadásokkal. A 16–22 éves fiatalok megtanulták, hogy a kereszténységnek tettekben kell megmutatkoznia.

■ **VATIKÁNVÁROS (Zenit)** – Az októberben tartott Afrika-szinódus egyik törekvése az volt, hogy igazságosságot és békét vigyen a tucatnyi konfliktustól vérző földrészre, mondta a gyűlés főrelátora. *Peter Kodwo Appiah Turkson* ghanai bíboros felszólalásában hangsúlyozta, hogy az afrikai katolikusoknak a kiengesztelődést, az igazságosságot és a békét kell szolgálniuk, vagyis a föld sójaként kell jelen lenniük földrészükön. Elemzésében a főpap ismertette, hogyan változott Afrika és az afrikai egyház 1978 óta, vagyis II. János Pál pápaságának kezdete óta. Akkor a katolikusok száma a kontinensen 55 millió volt. 1994-re számuk majdnem megkétszereződött, ami azt jelenti, hogy a katolikusok aránya a népességen belül 15 százalék volt. Ma, tizenöt évvel később, a katolikusok száma majdnem 165 millió, azaz az afrikai népesség 17,5%-a. A főrelátor kijelentette: „Tudomásul kell venni és kutatni kell a földrész új egyházi és társadalmi jellemzőit, melyek az ottani egyház küldetését ma befolyásolják, és szükséges, hogy az afrikai egyház – amellett, hogy magát Krisztus tanújának és Isten családjának tartja – magát mint a föld sója, a világ világossága és a kiengesztelődés, az igazságosság és a béke szolgálójaként határozza meg.”

■ **CARACAS, Venezuela (Zenit)** – A venezuelai világiak országos szervezete a gyermekeket az egész világon arra buzdítja, hogy imádkozzák a rózsafüzért a békéért és az egységért. Felhívásuk jelmondata: Imádkozza egymillió gyermek a rózsafüzért! A szervezet honlapján kifejti, hogy a világnak békére és egységre van szüksége. A gyermekek mozgósítása ezt az ügyet jól szolgálhatja, mert Isten azt akarja, hogy imádkozzunk. Az ima hithez vezet, a hit szeretethez, a szeretet szolgálathoz és a szolgálat békéhez. A kampány idézi Szent Pio atya szavait: „Ha egymillió gyermek imádkozná a rózsafüzért, mennyi kegyelem áradna a világra!”

■ **KIRKUK, Irak (AsiaNews)** – A Kirkuki Egyházmegye idén a 409-es esztendő eseményeire emlékezik, amikor keresztények százait fejezték le hitük miatt. Irak azóta is a mártírok országa. „A hívek 1600 éve a Szentlélektől és az Eucharisziától kapják az erőt, hogy tanúságot tegyenek a hitről az üldöztetés közepette – nyilatkozta *Louis Sako*, Kirkuk érseke az iraki mártírok lemészárlásának 1600. évfordulóján. – A múlt és a jelen erőszakos cselekedetei sem tudták megállítani a keresztények megszentelt történelmét és útját.”

■ **VATIKÁNVÁROS (CNS)** – A hinduk októberben tartották az egész világon a *diwalit*, vagyis a fény ünnepét. Ebből az alkalomból egy vatikáni tisztviselő arra buzdította a katolikusokat és a hindukat, hogy dolgozzanak közösen a sötétség elűzésében, mert a sötétség gátolja az emberiség javáért való összefogást. „Fogjunk össze mindnyájan, jó szándékú emberek, hogy elűzzünk minden sötétséget, amely akadályozza az együttélést, a vallási harmóniát és az emberek személyes fejlődését” – írta *Jean-Louis Tauran*, a Valásközi Párbeszéd Pápai Tanácsának elnöke. A diwali ünnep lényege az igaz-

ság győzelme a hazugság fölött, az életé a halál fölött és a jó győzelme a gonosz fölött. A bíboros levele, melyet a Vatikán október 16-án hozott nyilvánosságra, buzdítja a hindukat és a katolikusokat, hogy működjenek együtt az emberiség fejlődésének előmozdításában, ne csak gazdasági és politikai szinten, hanem szellemi és társadalmi téren is.

■ **BRAZÍLIA (Misna)** – Két guaraní-kaiowá indián népcsoporthoz tartozó bennszülött tanár holttestét találták meg Paranhos város közelében, a dél-brazíliai Mato Grosso do Sul államban. Az Óslakosok Missziós Tanácsa szerint *Olindo Vera* és *Genivalso Vera* faluját fegyveres csoport – valószínűleg a helyi földbirtokosok megbízásából – támadta meg, és elűldözték a lakókat a területéről. A fegyveresek számos bennszülöttet megsebesítettek és a két tanárt elhurcolták. A bennszülött közösségek közül a guaraní-kaiowa indiánok helyzete a legrosszabb Brazíliában, magas az öngyilkosságok aránya, és a gyermekek alultápláltak. E népcsoport bizonytalan megélhetésének fő oka, hogy földterületükből egyre többet elvesznek. A pirajui-i közösség, ahol a merénylet áldozatául esett két tanár is élt, mintegy háromezer főt számlál, akiket arra kényszerítenek, hogy végtelen szegénységben éljenek alig több mint kétezer hektáron.

THE ART OF COMING HOME

Nagybőjti lelkigyakorlat felnőtteknek

ANGOLUL

a Szent Arnold Lelkigyakorlatos Házban, Budatétényben

Tartja: Magung Fransis SVD atya

Időpont: 2010. március 26–28.

péntek 18.00-tól vasárnap 14.00-ig.

Szeretettel várunk mindenkit

Jelentkezés Fransis atyánál:

verbita@verbita.hu • 30/592-7212

MISSZIÓS BARÁTOK TALÁLKOZÓI

a Szent Arnold Lelkigyakorlatos Házban, Budatétényben

minden hónap utolsó vasárnapján

17.15 – kezdés (szentségimádás és gyónási lehetőség)

18.00 – szentmise • 19.00 – előadás • 20.00 – agapé, kötetlen beszélgetés

JANUÁR 24. – **Az Isten országa köztetek van!** – VARGA JÁNOS SVD atya, Argentína

FEBRUÁR 28. – **Világmissziós imaközösségek Magyarországon – bemutatkozás**

MÁRCIUS 28. – **Szegények és gazdagok között** – LÁNYI BÉLA SVD testvér, Fülöp-szigetek

A világmisszió országos ünnepe

Nyolcadik alkalommal került megrendezésre október 10-én a világmisszió országos ünnepe az Isteni Ige Társasága és a Pápai Missziós Művek közös szervezésében. A rendezvény helyszíne hagyományosan a budai ciszterci Szent Imre-templom és a szomszédságában található Szent Imre Gimnázium volt.

Az ünnep reggelén *Tóth Zoltán* verbita és *Tóth Zsolt Ipoly* ciszterci atya köszöntötte az összegyűlt híveket és a misszió barátait, akik az ország legkülönbözőbb részeiről érkeztek.

Az érdeklődők elsőként *Rostás Sándor* verbita beszámolóját hallgathatták meg a távoli Argentínáról. Sándor atya nagy szeretettel és lelkesedéssel mesélt a guarani indiánok közt végzett szolgálatairól és az ott szerzett élményeiről.

Ezután *Madassery Sebastian* verbita előadása következett a Pápai Missziós Művek történetéről és az egyházban ma betöltött szerepéről.

A délelőtti fénypontja az ünnepi szentmise volt, amelyet *Német László* nagybecskereki püspök a jelenlévő paptest-

Ezután nem kevésbé érdekes témával folytatódott a délután. Kerekasztal-beszélgetés keretében *Lankó József* alsószentmártoni plébános, *Hofher József* jezsuita és *Nemes Ferencné Anikó* osztották meg tapasztalataikat a magyarországi cigánypasztorációval kapcsolatban.

A délután komoly témái mellett jutott idő a pihenésre, a felfrissülésre is. *Finta Arina* cigány énekesnő több dallal is megörvendeztette a jelenlévőket. A nemrégiben alakult ifjúsági világmissziós csoport tagjai és az indiai származású József atya pedig egy csodálatos indiai táncot mutattak be: zenével és kecses mozdulatokkal juttatták kifejezésre Isten iránti hódolatukat.

Az élményekben gazdag nap imádsággal zárult. Október a misszió mellett égi édesanyánk, Mária hónapja is. A rózsafüzér közös imádkozásakor különféle nyelveken csendültek fel az Üdvözlégy szavai a verbita szerzetesek és missziós nővérek ajkáról, ezzel is jelezve, hogy bár különbözőek vagyunk, Isten szeretete mégis egyggyé kovácsol minket.

vérekkel együtt mutatott be. A szentmise végén a főpásztor az országban vándorló indonéz missziós Madonna-szobrot az istenhegyi Szent László-templom plébánosának, *Kocsis Istvánnak* adta át, hogy az elkövetkező hetekben az egyházközség hívei a szobor jelenlétében imádkozhassanak a krisztusi örömhír terjedéséért a világban.

A lelki táplálék után a szerzetesek és segítőtársaik a testi táplálékról sem megfélekedzvény szerény ebédre hívták a résztvevőket. A finom zsíros kenyér mellett volt idő a beszélgetésre, a tapasztalatcserére a verbitákkal és a rég nem látott jó barátokkal, ismerősökkel.

A programok közti szünetekben lehetőség nyílt a vásárlásra és az adakozásra is. Argentín és hazai kézművestermékek gazdag választéka várta az érdeklődőket, amelyek megvásárlásával *Varga János* verbita atya argentin misszióját lehetett támogatni.

A délutáni programok sorát egy megdöbbentő előadás nyitotta meg: *Víz Péter*, a Nemzetközi Keresztény Szolidaritás magyarországi vezetője mutatta be szervezetük munkáját. Az előadás során képet kaphattunk korunk keresztényüldözéseiről és rabszolga-kereskedelméről. Hallhattunk mindazokról az erőfeszítésekről, amelyeket a szervezet az áldozatok megsegítésének érdekében tesz.

Valóban egy szívvel és lélekkel imádkoztak a jelenlévők minden misszionáriusért, a rájuk bízottakért és az evangélium terjedéséért a világban.

Hálás szívvel köszönjük mindenkinek a részvételt, valamint minden imát és adományt, amellyel hozzájárultak, hogy Krisztus örömhíre eljuthasson a világ minden tájára, s valóban minden nemzet az ő fényében járhasson.

—kv—

Adományok a világmisszió javára

2008-ban

- 1.700.000 forint *Chacko Thottumarickal* verbita püspök korábbi egyházmegyéjének (Jhabua)
- 4.287.192 forint a Közép-Indiai Verbita Rendtartománynak
- 1.245.800 forint a Zambiában AIDS-betegekkel dolgozó missziós nővéreknek

2009-ben

- 4.780.954 forint a Vietnami Verbita Rendtartománynak a noviciusok képzésére és hivatásgondozásra
- 260.000 forint az Argentínában dolgozó Varga János atya részére. (Az októberi világmissziós ünnep gyűjtése)

Hálásan köszönünk mindent imát és adományt, amelyeket a Világposta olvasóitól és a missziós rendezvények résztvevőitől kaptunk.
Isten fizesse meg a missziók barátainak és jötevőinek minden áldozatát!

Harminc éve cigányok közt

„A megismerés biblikusán azt jelenti: megszeretni őket. Ez a megismerés mind a mai napig tart még” – vallja Lankó József, a cigányok által lakott Alsószentmárton plébánosa, akit Burbela Gergely verbita kérdezett.

– Hogyan született meg a papi hivatás a szívedben?

– Mélyen hívő parasztcsaládból származom. Az esztergomi ferences gimnáziumba jártam. Mindig azt gondoltam, hogy ha van Isten, az ő ügyében kell nyüzsögnöm. 1980-ban szenteltek. Siklóstra kerültem káplánnak. Hozzá tartozott Alsószentmárton, ami akkoriban már cigány falu volt.

– Hogy kezdődött a cigányok közti szolgálatod?

– A főnököm öreg volt már, nem tudott autózni, ezért én jártam a falvakba. Nagyon sajátos helyzetben voltam, hiszen adva volt egy homogén cigány falu, amelyben olyan nyelven beszéltek, amit egyáltalán nem értettem. Volt ugyan egyfajta respekt a pap iránt, mégis kívülálló voltam. Már az elején akadtak olyan élményeim, amik rádöbbentettek, ha pap akarok lenni abban a közösségben, akkor először meg kell ismernem őket. A megismerés pedig biblikusán azt jelenti: megszeretni őket. Ez a megismerés mind a mai napig tart.

– Miből áll ez a megismerés? Megtanultad a nyelvet?

– A nyelvben otthon vagyok olyan szinten, hogy mindent megértek. Számos alkalommal társalgunk úgy, hogy cigányul beszélnek hozzám, én pedig magyarul válaszolok, s kölcsönösen értjük egymást.

– Úgy érzed, hogy befogadtak?

– Azt gondolom, hogy neked mint missziósoknak nem kell magyarul beszélni, hogy a kultúrák határai átjárhatóak. Ha az ember átkerült a határon, akkor részesévé válik egy másik közösségnek. Számomra az derült ki, hogy az ő közösségük sokkal élhetőbb, sokkal emberszabásúbb közösség. Én magam sosem leszek cigánnyá, mert ha eljövök onnan tíz kilométerre, akkor már nem hordozom a jegyeit annak, hogy oda tartozok. De abban a közösségben szerepem van.

– Mi jellemzi a cigány vallásosságot?

– Hisznek Istenben. Teszik ezt annak ellenére, hogy az egyházi szolgálattevők nagyon sokszor próbálták már elhajtani őket, ha keresztséget vagy egyéb szolgálatot kértek. A másik, ami általánosan elhangzik velük kapcsolatban, hogy babonások. Azt tudom igazolni, hogy tényleg hisznek Isten-

ben, s hogy rendszeresen imádkoznak. Nem biztos, hogy náluk mindez bizonyos imák rendszeres elmondását jelenti, hanem inkább azt, hogy napi kapcsolatban vannak az Istennel a fohászai-kon keresztül, amelyekben boldogulást, egészséget kérnek önmaguknak, családjuknak és a többi embernek.

– Mennyire érzik magukat a katolikus egyház tagjainak?

– Teljesen. Ők magukat katolikusnak tartják, ott abban a közösségben, amelyben élnek.

– Milyenek a keresztelesek, a temetések és az esküvők?

– Esküvő nincsen náluk. Illetve van, de ritkán, amikor egy pár már sok éve együtt él, s úgy gondolja, hogy neki ez fontos valamiért. Én a Vatikánban azt hallottam, ha egy nép házasságnak tekint a saját kulturális szokásai szerint valamit, akkor az házasság. Tehát nem gondolom azt, hogy mindenkinek oda kellene cipelnünk az oltár elé. Nagyon fontos viszont nekik, az a gyerekeik megkeresztelése. A keresztség kapcsán ünneplik meg a házasságot is. Az első gyerek megkeresztelése hatalmas esemény, lakodalomnak megfelelő mulatsággal jár. Hisznek a túlvilági életben. Halottaiknak megpróbálnak mindent megadni. Itt lehet rávilágítani a babona kérdésére is. Ha az ember megvakarja egy kicsit a feülletes mázt, akkor kiderül, hogy szokásaik nagyon hasonlítanak a mózesi törvényekhez. A halottal együtt eltemetik például a közvetlen használati tárgyait, ruháit. Micsoda babonáság, milyen fölösleges dolog ez, ugye? Pedig ha az ember belegondol... Például ha egy szűk lélettérben élő nagy család egy tagja megbetegszik és meghal, hogyan tudnak utána a leggyorsabban fertőtleníteni? Összepakolnak mindent és vele együtt eltemetik. Sok szokás van a születéssel kapcsolatban is, amellyel igazából az újszülöttet, az anya nyugalmát védik. Óvakodni kell attól, hogy valamit babonának nevezünk, amíg nem ismerjük az igazi tartalmát.

– Mit tudtál adni nekik és mit tanultál tőlük? Mi az, amit mi, magyarok megtanulhatnánk és átvehetnénk a cigány kultúrából?

– A nyugati kultúrákban kihalt már az emberi kapcsolatok, a családi és a rokoni kötelékek sűrű hálója, amely megtartja az embert minden élethelyzetben: a cigánykultúra talán egyik legfontosabb eleme. Ez számomra is mindenképpen nagy ajándék. És én mit tudtam adni? Nyilván megpróbáltam rámutatni az egyház egyetemességére, s arra is, hogy az egyház révén jön a segítség az emberek számára, hogy a jelen szegénységet, nyomorúságot túl tudjuk élni. A fiatalokon tanítással is próbálunk valamit segíteni. De én azt gondolom, hogy mindez kölcsönös.

Argentín karácsony

Melegben, ajándékok nélkül, de meghitten

Közeleg az év vége és ezzel együtt a karácsony, ezért arra gondoltam, hogy elmesélem és a képen megmutatom, hogyan ünnepeljük Argentínában a mi Urunk születésnapját.

Az évszakokban itt épp fél év az eltérés az otthonihoz képest: a nyár december, január és február hónapokra esik, a tél pedig június–augusztusra. Nekem ez eleinte igen sok nehézséget okozott, nemkevésbé a klimatikus különbségek. Itt szubtrópusi az éghajlat. Ez azt jelenti, hogy egész évben meleg van, magas a páratartalom és télen sem megy nulla fok alá a hőmérséklet. Korán reggel 3–4 fok van, de délből már 20 fok fölé emelkedik. Decemberben pedig nem ritka az 50 fokos meleg sem.

Tessék elképzelni a karácsonyi ünnepeket ebben a hőségben! Én a fehér karácsonyhoz és a mínusz fokokhoz voltam szokva. Eleinte nehezem esett nem elmosolyodni a liturgia közben, ahogy szétnéztem a kápolnában, és rövidnadrágos, kigombolt ingű embereket láttam magam körül.

Az itteni kápolnában folyamatosan üzemelnek a ventilátorok, miközben a karácsonyi szentmisével ünnepeljük az Úr születését, vagy a gyerekek pásztorjátékot adnak elő, vagy éppen jön a Mikulás. A képen is jól látható, hogy a betlehemező gyerekek nyáriasan vannak öltözve, papírszerű anyagból készült jelmezt viselnek.

A betlehemet itt *pecebrének* hívják, ez szervesen hozzátartozik a karácsonyi ünnephez. A gyerekek – néhány idősebb hitoktató segítségével – már hetekkel korábban megkezdik a főlkészülést. Ahol kevesebben vannak, ott a kápolnában belül, ahol nagyobb a közösség, ott a kápolna előtt rendezik meg a pásztorjátékot. A plébániaközpontban mindig a templom előtt játsszák el. Deszkából és pálmalevelekből kicsiny állomásokat építenek. A résztvevők általában gyerekek és fiatalok, de előfordul, hogy a szülők is szerepelnek.

Mindig nagyon jól sikerül az előadás és hatalmas a siker, különösen, amikor kisebb humoros esetek történnek, amelyekre senki se számít.

talános vásárlási láz. Persze van ajándékozás, de közel sincs körülötte akkora felhajtás, mint otthon. Így több hely marad az Úrnak!

Pásztorjátékok Varga János atya plébániáján Andrés Guacurariben

Az egyik kápolnában például a pásztorgyerekek közé bevásárolták egy hároméves forma kislányt, akivel mindaddig nem is volt semmi baj, amíg a szerep szerint a három királyok át nem adták a Kisjézusnak az ajándékokat. A kislánynak azonban annyira megtetszettek a szép csomagolású ajándékok, hogy egy alkalmas pillanatban kivált a sorból, elemelt egy csomagot és szépen kísértelt vele a kápolnából. Gondolom, csalódott lehetett, amikor kibontotta s nem talált benne semmit.

A karácsony azonban akár kánikulában ünnepelve, akár zimankóban, így is, úgy is a mi Urunk, Jézus Krisztus születésnapja, és mint ilyen mindig hatalmas kegyelmeket közvetít.

Az időjárási viszonyok mellett a másik nagy különbség, hogy itt a karácsonyt nem előzi meg az otthon oly ál-

Mennyei kegyelmekkel teljes jézusi születésnapot kívánok kedves mindnyájatoknak! A mielőbbi viszont látásra!

János atya

SEGÍTHETJÜK JÁNOS ATYA MISSZIÓJÁT

Aki szívesen támogatná Varga János atya munkáját, az Isteni Ige Társasága Missziós Titkárságának csekkjén teheti meg. Kérjük, a közlemény rovattban mindenképp tüntesse fel:

Argentína.

Bankszámlaszámunk:
11600006-00000000-12713314

A projektről P. BURELA GERGELYNÉL lehet érdeklődni a 30/418-9196 telefonszámon vagy a verbita@verbita.hu e-mail címen.

Missziós Titkárság,
1223 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky u. 3–5.

A legkisebb adományt is hálásan köszönjük János atya és hívei nevében is.

Máriát nagyon szeretik az indonézek

Azt hiszem, a legtöbb ember Indonéziát a világ legnagyobb muzulmán országaként ismerte meg. Az utóbbi időkben azonban sajnálatos módon azért került a figyelem középpontjába, mert nagyon sok természeti katasztrófa történik ott: földrengés, szökőár, földcsuszamlás, illetve árvíz.

Érdekes módon ilyen katasztrófa-helyzetben az emberek figyelmesebbek a jelekre. Amikor 1992-ban óriási földrengés és cunami pusztított Flores szigetén és több száz ember életét veszítette, a sok jel között az egyik egy Mária-szobor volt Nita plébániatemplomában. Annak ellenére, hogy a templom romba dőlt, a szobor szépen állt a romok között.

Idén megint volt egy óriási földrengés Szumátrán, ahol ismét több száz ember veszítette életét. Ott is észleltek jelet: Padang város székesegyházában ugyancsak egyedül a Mária-szobor maradt épségben.

A két példa érzékelteti, mennyire ragaszkodnak Szűz Máriához az indonéz hívek. Igen nagy lommal fordulhatunk hozzá. Ez a nitai és a padangi Mária-szobrok üzenete.

Mária szobor a padangi székesegyházban

nám, hogy Indonéziában a Szűzanya szinte híresebb, mint maga Jézus. Több Mária-szobor található, mint Jézus-szobor. Máriáról több ének szól, mint Jézusról, és a Szűzanya hónapjaiban, májusban és októberben sok mindent teszünk Máriáért. Esténként házról házra járunk és együtt imádkozzuk a rózsafüzért. A hónap végén általában nagy ünnepet tartunk és záróünnepet veszünk részt.

Felmerülhet a kérdés, hogy miért tiszteljük ennyire Máriát. A Szűzanya reményt jelent az indonéz embereknek. Talán azért, mert anya, és mindenki tapasztalja, hogy egy szerető anya mindig gondoskodik a gyermekeiről. Az igazi anya mindig aggódó, érzékeny és szerető, mindig a közelünkben van és kész segíteni, amikor éppen szükség van rá.

Mária tehát nagy baj esetén a remény jelképe az indonézek számára. Amikor minden tönkremegy, bízhatunk hozzá. Ez a nitai és a padangi Mária-szobrok üzenete.

Magung Fransis SVD

Még nem találkoztam szomorú brazillal

Az Isteni Ige Társaságának tagjai a papszentelés vagy az örökfogadalom után két vagy három évet egy missziós országban tölthetnek, hogy megismerkedjenek annak kultúrájával és tanúságot tegyenek az ottani embereknek a megváltó Jézusról. *Hurgoi Sándor* verbita szeptemberben Brazíliába utazott, imádkozzuk érte, hogy megállja a helyét. Bízunk benne, hogy a következő Világpostában már bővebb beszámolót olvashatunk tőle. Kapcsolatba lehet vele lépni e-

mailben (hurgoisasa@gmail.com), de a legfontosabb, hogy imádkozzunk érte.

Első leveléből idézünk: „A brazilok nagyon szeretnek barátkozni. Az első beszélgetés után már barátok vagyunk. Nagyon szeretnek segíteni is. Eddig még nem találkoztam szomorú emberrel köztük. Ha mégis, akkor az nem brazil volt. Az itteniek könnyen befogadják az idegeneket. Mindent megosztanak. Náluk otthon kell éreznie magát az embernek, máskülönben „éhen hal”. Ez azt jelenti, hogy ott van az étel, és ki kell, hogy szolgáljam magam. Ők nem kínálnak. Az elején csak annyit mondanak, hogy érezsem ott-hon magam, a többi az én dolgom.”

B.G.

Mészáros Ferenc SVD atya, indonéz misszionárius adja áldását Sándor testvérünknek a brazíliai missziós szolgálatra

10 Fatima magyar papja

Kondor Lajos atya október 28-án elköltözött az Úrhoz és az ő édesanyjához, akinek a tiszteletét egész életében terjesztette. Lajos atya egyike volt a legismertebb magyar verbitáknak, pedig mindig igyekezett a háttérben maradni. Semmi sem volt olyan fontos számára, mint a Szűzanya fatimái üzenetének népszerűsítése.

A Veszprém megyei Csikvándon született 1928-ban. Gimnáziumi tanulmányait Győrben kezdte a bencéseknel mint az egyházmegye kisszeminaristája. 1946-ban lépett be az Isteni Ige Társaságába, ahol a noviciátust a kőszegi Szent Imre Misszióházban végezte, majd a kánoni év után a kőszegi bencéseknel folytatta a gimnáziumot, ahol 1948-ban érettségizett. Ekkor tette le az első fogadalmát is. 1949 januárjában több társával együtt a rend kimenekítette az ausztriai Mödlingbe, a Szent Gábor Misszióházba. Mivel azonban ez akkoriban az orosz zónához tartozott, hamarosan arra kényszerültek, hogy tovább szökjenek a Bonn melletti Szent Ágoston Misszióházba. Lajos atya az ottani főiskolán végezte teológiai tanulmányait, 1953-ban szentelték pappá.

Missziós kinevezése Portugáliába szolt, ahol 1954-től tevékenykedett, először mint a kisszeminaristák tanára és prefektusa, majd 1961-től a fatimái látnok pástorgyerekek boldogáavatásának posztulátora. Ettől kezdve életét két tevékenység határozta meg: a Szűzanya tiszteletének és fatimái üzenetének terjesztése, valamint a világon szétszóródott magyarok összetartása és lelki gondozása. Ennek egyik meghatározó mozzanata a magyarok fatimái keresztútjának elkészítése volt 1964-ben. Kondé atya kitűnő szervező volt, akire a helybeli püspökök méltán számíthattak. Megalapította az úgynevezett Pástorgyerekek Irodáját, melynek nyolc nyelven megjelenő kiadványai szerte a világon népszerűek lettek. Amikor enyhülni látszott Magyarországon a kommunista diktatúra szorítása, magyar nyelvű kiadványokkal és anyagiakkal igyekezett segíteni honfitársainak.

A rendszerváltozás után megsokszorozódott a tevékenysége itthon is. Segítette Soroksár-Ujtelep templomának felépítését, mely a fatimái Szűzanya tiszteletére épült, a győri szeminárium kápolnájának felújítását, a Szent Jeromos Bibliatársulat szentírásfordításának megjelenését és még rengeteg más nemes ügyet támogatott, nem beszélve arról, hogy Fatimában soha nem mulasztotta el a magyar zarándokokat személyesen is üdvözölni.

Méltán adományozta neki 2006-ban *Sólyom László* államfő a Magyar Köztársasági Érdemrend Tiszti Keresztjét az egyetemes emberi értékek gyarapításáért, a fatimái üzenet terjesztéséért és a magyar-portugál kapcsolatok erősítéséért. Mindannyian imádkozunk szeretett rendtestvérünk lelki üdvéért, hogy a Szűzanya közbenjárására a Mindenható adja meg neki a legnagyobb elismerést, az örök élet jutalmát.

P. Tóth Zoltán SVD

Beérett gabonaszem

Elhunyt misszionárius, a tajvaniak magyar francia tanára

Tajpejben november 20-án 78 éves korában visszatért Teremtőjéhez P. Zsoldos Imre. Az egykori veszprémi professzor, akit a missziók iránt érdeklődő magyarok több dokumentumfilmből is ismerhetnek, 1931. április 16-án született a Vas megyei Bejczygyertyánoson. A polgári iskola után Budatéténybe ment kisszeminaristának, ahol a budafoki premontrei gimnázium magántanulója volt. 1948-ban Kőszegre került mint novícius. A noviciátus második évében az akkor már iskolájuktól megfosztott kőszegi bencés atyák tanították a verbita növendékeket, majd az előrehozott fogadalomtétel és a verbiták felosztatása után Pannónhalmán folytatta tanulmányait. Végül katonaként Kiskunmajsán érettségizett le. Két évig tanult filozófiát az egri szemináriumban, majd 1956-ban elhagyta az országot és Mödlingben, a St. Gabriel Misszióházban folytatta teológiai tanulmányait, ahol 1960-ban szentelték pappá.

Jó nyelvérzékére való tekintettel Tajvanba kapott missziós kinevezést, de előtte még Párizsba ment, ahol a Sorbonne-on francia nyelvet és irodalmat tanult. 1964-ben ment Tajvanba, ahol a jezsuiták nyelviskolájában, Hsin-chuanban kínai nyelvet és kultúrtörténetet tanult. 1965-ben megalapította a Fu-Jen Egyetem francia tanszékét. 1967-ben az Egyesült Államokban, a washingtoni Georgetown Egyetemen angol és francia nyelvészettel foglalkozott. 1969-ben szakvizsgázott, majd 1975-ben doktorált. Ekkor nevezték ki véglegesen a tajpeji Fu-Jen Katolikus Egyetem tanszékvezető tanárává.

Így történhetett meg, hogy évtizedekig egy magyar tanította franciára a kínaiakat. Zsoldos Imre atya közismert volt arról, hogy egy-egy új nyelv elsajátítása soha nem jelentett neki nehézséget, hanem olyan kincset, amit igenis birtokba lehet venni. Így aztán rajta kívül nem sokan tudták, hogy hány nyelvet is beszél – talán huszat? Érzelmait, érzéseit versekbe öntötte, melyekkel mértékadó irodalmi folyóiratokban is lehetett találkozni.

Adja meg neki az örök boldogságot a Mindenható, aki által most már minden nyelvet tökéletesen megérthet, és akinek minden nyelvnél világosabban dicsérheti nagyságát!

„Minden lepergett perc egy lehullt levél, / Elszállott vadliba, ingó pókháló, / Beérett gabonaszem, gyümölcs, termés. / Fürgén szárnyra kel, ha az ősz ideér.” – írta egyik szép költeményében.

T. Z.

Jézus szeret téged – a börtönben is

Az Emausz katolikus karizmatikus közösség tagja vagyok. 1988-ban nyugdíjba mentem. Akkor úgy éreztem, hogy valamivel szolgálnom kell az Urat az emberek között. Imacsoportomból egy asszony, aki régebben hivatásos pártfogó volt a börtönben, azt mondta, hogy kérvényezni fogja a börtönben való evangelizációt. Kérdezte, mennék-e vele, ha engedélyezik.

Pár hónap múlva behívtak minket a Budapesti Gyűjtőfogházba. Az evangélium azon a napon az utolsó ítéletről szóló tanítás volt, amelynek egy mondata, úgy éreztem, nekünk szólt: „Börtönben voltam és fölkerestetek”. Először kicsit szorongtam. De amikor megláttam a zárkában lévő emberek tekintetét, úgy éreztem, meg kell mondanom nekik: Jézus szereti őket.

Hetenként egyszer kiscsoportos foglalkozás tartunk: imádkozunk, Szentírást olvasunk és a hit alapjaira tanítjuk a résztvevőket. Húsz év alatt elég sokan megkeresztelkedtek. Kétszer bérálás is volt, és elsőáldozásra, gyónásra is sok embert készítettünk fel. Nagy az igény a bűnbánat szentségre. Szabadulni akarnak bűneik súlyától és nagy megkönnyebbülést éreznek utána. A szentmiséken szívesen énekelnek. Ha van gitáros köztük, akkor még jobban megy az éneklés.

Sajnos sok a visszaeső is, akik újra a régi környezetbe, régi cimborák közé kerülnek, nem elég erősek ahhoz, hogy elhatárolódjanak tőlük. Több szabadult férfival tartom a

kapcsolatot. Főleg olyanokkal, akik itt maradtak Budapesten és az Új Élet Házában kezdték meg a szabad életüket, amit a Máltai Szeretetszolgálat és a Testvéri Börtöntársaság tart fenn. Egy ideig itt lakhatnak, amiért nem kell fizetni semmit. Van egy 42 éves bérmafiam, a börtönben bérállkozott, roma számozású. Hat éve szabadult. Elhoztam a pesti ferences templomba, szeretettel befogadták a hittancsoportba. Csodálatos kezdet volt ez neki. Később megnősült. Kűs-ködik az étellel, de tartja magát. Ha visszament volna a régi környezetébe, már újból a börtönben volna. Most ebben a templomban biztonági őrként dolgozik.

A kőbányai börtön előtt

Nagy Györgyné Mária, börtönmissziós

Missziós napok Hajóson és Miskén 73 év után

Modest atya meghívásának eleget téve missziós hétvégét tartottunk Szent Imre ünnepéhez kapcsolódóan a kalocsai érsekséghez tartozó Hajóson és

A 2009-es évszám elhelyezése a missziós napok végén Hajóson

Miskén. Huszonnégyen indultunk útnak november 5-én, verbiták, missziós nővérek és világi segítők.

Sok ehhez hasonló missziós hétvégét tartottunk már, amelyek egyik gyümölcse a missziós imaközösségek alakulása.

A hétvége során alkalmunk nyílt megtapasztalni a hajósiak vendégszeretetét, hiszen valamennyien más családnál laktunk. A közös családi beszélgetések során megtapasztalhattuk Isten szeretetét. A plébánián elköltött közös ebédek is az öröm jegyében teltek, főleg amikor Modest atya egyéves plébánosi munkáját és *Malgorzata* nővér Magyarországra érkezésének egyéves évfordulóját ünnepeltük.

A három nap során színes, nemzetközi közösségben tettünk tanúságot Jézus Krisztusról, aki arra választott ki minket, hogy minden néphez elvigyük örömhírét.

Jártunk az iskolákban és az óvodában, találkoztunk állami gondozott gyerekekkel, akiknek *Sándor* atya ar-

ról tett tanúságot, mekkora öröm volt számára, amikor a legszegényebbek az utolsó kenyérüket is szívesen neki adták Argentínában. Este pedig örömmel láthattuk viszont a gyerekeket a ghánai koncerten. E program során többek közt betekintést nyerhettünk a ghánai egyház életébe.

Utolsó este Szűz Máriával együtt jártuk be a világot. Megtekintettük azokat a helyeket, ahol a misszionáriusok megismertették az embereket égi edesanyánkkal.

A missziós napok fontos jelképe a kereszt. Az első napon megáldottuk a missziós keresztet, az utolsó napon pedig elhelyeztük rajta az idei évszámot. A 2009-es évszám nemcsak azért fontos, hogy a misszió évét jelezze, hanem azért is, hogy a hétvége résztvevőinek emlékezetébe idézze az esemény üzenetét s arra készítse őket, hogy továbbadják Jézus, a mi Megváltónk örömhírét másoknak is.

B. G.

12 Nem angyalok, de elkötelezettek

Indonéziában születtem, Timor szigetén. 12 éve vagyok a Szentlélek Szolgálói Missziós Nővérek rendjében. Tízéves koromban találkoztam a nővérekkel az iskolában, ahova jártam. Mindig mosolyogtak, ők voltak a legboldogabb emberek, akiket addig ismertem. Számomra angyalok voltak. Láttam, hogy sokakat fogadtak az otthonukba és szépen gondoskodtak róluk. Az egyszerű emberek között éltek, az ő nyelvüket beszélték, ugyanazt ették, mint ők és velük imádkoztak.

Sokan voltak, főleg németek, osztrákok és indonézek, akik Kelet- és Nyugat-Timor különböző részeiről jöttek, valamint néhányan Flores szigetéről. Kislányként a nővérek ruhája nagyon tetszett, de az életük, a vidámságuk is mélyen megérintett. 1997-ben nagy lelkesedéssel, ugyanakkor sok kérdéssel léptem be a közösségbe. Bizonytalan voltam, hiányoztak a szüleim, a nővéreim és a kisöcsém, de legbelül egy halk hang hívott, hogy kövessem, és megbíztam benne. Egy idő után, ahogy együtt éltem, imádkoztam, dolgoztam a nővérekkel, rájöttem, hogy nem angyalok. Nagyon különböző háttérük van az embereknek, akik együtt élnek, szolgálnak, imádkoznak, játszanak. Viszont egy pillanatig sem sajnáltam, hogy nem angyalokat találtam, hanem olyan nőket, akik nagyon elkötelezettek Isten és az ő missziója iránt. Én is csak annyit teszek, hogy követem a belső hangot, bárhová is vezet engem.

Nyugat-Timorban a nővérek egyik iskolájában tanítottam, de Kelet-Timorban is dolgoztam árva között majdnem egy évig. 2003-ban Ausztráliába küldtek angolt és teológiát tanulni. A tanulmányaim mellett hajléktalanok között dolgoztam. Öt évet töltöttem Melbourneben, majd Sydneyben készültem fel az örökfogalomra. Itt egy szanatóriumban dolgoztam.

2008-ban kaptam a missziós kinevezésem Magyarországra. Tanulom a nyelvet, ismerkedem az új kultúrával, az emberekkel. Még csak egy kicsit beszélek magyarul, de boldog vagyok, hogy máris bekapcsolódhattam a missziós tevékenységbe.

Maria Blandina Bano SSPS

Jelen akarunk lenni, ahol Istent szomjazzák

Egy év telt el a tavaly novemberi házszentelés óta, amikor a Szentlélek Szolgálói Missziós Nővérek hivatalosan megkezdtek missziós munkájukat Magyarországon. Ebből az alkalomból mutatjuk be a *Világposta* kedves olvasóinak szerzetesrendünk egyik társalapítóját, *Mária Ilona Stollenwerket*, akinek liturgikus emléknapiját november 28-án ünnepeltük.

Boldog Mária Ilona, a Szentlélek Szolgálói Missziós Nővérek társalapítója 1852. november 28-án született a németországi Rollesbroich-ben. Gyerekkorától szerette volna elvinni a hit kincsét Kínába. A Szent Gyermekség Művének tagja volt, és sorshúzás révén egy kínai gyereknek a keresztanyja lett. Missziós folyóiratokat olvasott, különösen a kínai misszióról szóló beszámolók érdekelték. Megismerte az Isteni Ige Társaságának alapítóját, *Arnold Janssent*, aki szükségesnek tartotta, hogy a nőket is bevonják a munkába a missziós országokban. Amikor 1882-ben Ilona jelentkezett nála azzal a kéréssel, hogy ő is szeretne dolgozni a misszióban, Janssen felismerte, hogy a verbiták mellett női missziós szerzetesrendre is szükség van. Így alakult meg néhány évvel később, 1889. december 8-án a Szentlélek Szolgálói Missziós Nővérek rendje.

Ilona Stollenwerk 1898-ban a Szentlélek Szolgálói Örökimádó Nővérek közösségébe lépett át. Ez a szerzetesrend, amelyet szintén Szent Arnold alapított, kontemplatív közösség, az a célja, hogy imádsággal, valamint a világért és az üdvösségért vállalt áldozatok által szolgálja az egyház missziós feladatait, így segítve a misszionáriusokat és mindazokat, akik részesülnek az örömhír terjesztésében. Boldog Ilona kontemplatív élete csak két évig tartott, agyhártyagyulladás következtében 1900-ban meghalt.

A Szentlélek Szolgálói Missziós Nővérek jelenleg 3500-an vannak, 37 nemzetiséghez tartoznak és öt földrész 41 országában működnek. Alapítónk akarata szerint elsősorban ott hirdetjük az örömhírt az üdvösségről, ahol még sohase hirdették, vagy a hirdetés nem elég hatékony. Nyitottak vagyunk a mai világ gondjaira és szükségleteire. Hozzá szeretnénk járulni az emberiség haladásához, a műveltség növekedéséhez és az evangélium terjesztéséhez. Tanítunk, nevelünk, gyógyítunk, foglalkozunk a legszegényebbekkel, utcagyerekekkel, leprásokkal. Misszionáriusokként jelen akarunk lenni mindenütt, ahol szenedő és az Isten szeretetét szomjazó emberek élnek.

Zygar Malgorzata SSPS
Fordította: Wolowicz Ádám SVD

Zalaiak a Jézus-ösvényen

A nagykanizsai plébániákon működő missziós imaközösségek idén a magyar szentföldre zarándokoltak. Rövid hírek és személyes beszámolók révén már többen értesültünk a Jézus-ösvényről, amelyet tavaly októberben áldott meg *Juliusz Janusz* apostoli nuncius.

Tomanek Péter atya vezetésével 45 lélekben fiatal zarándok indult útnak busszal szeptember 30-án. A „legfiatalabb” zarándok közel a nyolcvanhoz, de lebeszélni se lehetett a kétórás gyalogútról. Mottónkul Szent Arnold imáját választottuk: „Igédet küldted a világ Megváltójaként, engedd, hogy mindnyájan egyik legyünk benne”. Zarándoklatunkat hármasszándékra ajánlottuk fel: a misszió ügyért, papjainkért és egyéni szándékra.

A Jézus-ösvény útvonala: Devecser–Kolontár–Borszörcsök–Somlóhegy. Állomáshelyek: Betlehem, Mária kútja, Názáreti ház, Jézus gyógyításait bemutató Lelki Egészség-ház, Keresztút, Öröm útja. Jelzesszerű, de elmélkedésre kiválóan alkalmas, közös munkával és nagy gondossággal kialakított állomásokra busszal vagy gyalog jutottunk el.

Mód Miklós devecseri plébános, a Jézus-ösvény megálmodója rövid film levetítésével fogadott bennünket és nagy

örömünkre egész nap velünk volt. Péter atyával felváltva irányították figyelmünket a bibliai igékre mint Isten ma nekünk szóló szavára, és a megtestesült Igére, Jézusra.

A betlehemi barlang megtekintése után a mögötte magasodó kolontári templomban vettünk részt szentmisén és énekeltek el a kántortanító *Gárdonyi Géza* szerzeményét, a *Fel nagy örömré* kezdetű énekünket. Ragyogó napsütésben ebédeltünk a Jézus korabeli palesztin ház mintájára kialakított nyitott tetős názáreti ház udvarán. Déli szomjúságunkat a Mária kútjánál kapott üdítő forrásvíz oltotta, a délutánit pedig egy barátságos szőlősgazda somlajja. A szabadtéri keresztút alakjait *Bálint Árpád* tanár faragta, aki szerint „a gyásznak, szenvedésnek és egyáltalán földi létünknek értelmet csak a feltámadás adhat”.

Az Öröm útjának eddig elkészült négy állomását imádkozva-énekelve jártuk végig a gyönyörűen gondozott szőlőhegyek között. Ezen a biblikus zarándoklaton könnyű volt magunk között tudni az élő Jézust, és nagyon jó volt megtapasztalni a benne érezhető egységünket. A visszajelzések alapján újabb zarándoklatra is készülhetünk.

Igaz történet

A legszebb örökséget hagyta élete példájával

Bátorfi Józsefnével évekkal ezelőtt szentségimádási órán találokottam a nagykanizsai Jézus Szíve-templomban. Meggyőződésem, hogy Jézust nem sértette az a beszélgetés, amely akkor ott kialakult közöttünk. A néni éppen gyógyulóban volt egy súlyos műtét után, és megosztotta velem hálóját, ami a keresztre feszített és feltámadt Jézus felé áradt szívéből rendkívül egyszerű és magától értetődő módon. Mivel csak ketten voltunk a templomban, kérésre még egy nagyon szép énekkel is kifejezte ezt a hálát.

Idővel elfelejtettem találkozásunkat, Bátorfi nénit nem is láttam. Majd egy üzenet kaptam, melyben arra kért, menjek el hozzá. Nyolcvanévesen egyedül élt a Bajza utcai családi házában. Járnai már nagyon nehezen tudott, házon kívül egyáltalán nem, de feltűnt remek emlékezőtehetsége, szellemi frissessége, ízes, szép magyar beszéde. Szeretettel beszélt lányáról, rokonairól, és tőlem csak azért kért segítséget, mert fel akarta vetetni magát és családját meghalt és élő tagjait a Missziós Miseszövegbe. Szomszédasszonyán keresztül került kapcsolatba a verbi-

tákkal, a *Világpostát* rendszeresen kapta és bámulatos tájékozottságot mutatott a világegyház életéről.

Először felvetett tíz személyt. Aztán gyűjtötte a pénzét a következőkre. Nagyon örült a visszajelzéseknek és annak, hogy hozzájárulásával a világ legszegényebbeit segíthette. Ez év áprilisában beírta a huszonkettedik személyt s rá pár hónapra, augusztus 2-án csendesen elaludt.

Reményünk szerint felébredése személyes találkozás volt Jézusával és a már ott élő szeretettel. A még itt élőknek pedig a legszebb örökséget hagyta élete példájával és az örökös szentmisékkal.

Ruszwurm Zsuzsanna

14 A magyar kereszténység kipusztíthatatlan

Előző számunkban a kezdetekről és a paraguay-i évtizedekről, most a visszatérést követő, vagyis az 1989 utáni időkről beszél a Cursillo mozgalom meghonosítója, Gaál Jenő atya.

– Milyenek voltak a kezdetei ennek a világi mozgalomnak Magyarországon?

– Itt a cursillot saját erővel nem tudtuk elkezdni, mert a cursillo élmény. Egy élményt nem lehet könyvekből megtanulni, hanem azt át kell élni. Azt terveztük, hogy küldünk majd pár embert Németországba, de a kiszemeltek nem tudtak németül. Így erről le kellett mondani. A jezsuiták felajánlották, hogy magyarokat hoznak Kanadából. Jött is két jezsuita atya és öt világi hívő. Ők tartották meg az első cursillot Szombathelyen, a másodikat pedig Ópusztaszeren. Az Alföldön nagyon jól ment, vagyis az első emberek is megvoltak. A többi már jött magától.

– Hogyan láttad a kereszténység helyzetét világvizonylatban?

– Amikor engem pappá szenteltek, Dél-Koreában 155 ezer lelket számlált a helyi katolikus egyház. Belföldi papok egyáltalán nem voltak. A katolikusok száma Dél-Koreában mostanra eléri az ötmilliót. Ami még jellegzetesebb, hogy 2000 bennszülött papjuk van. Mindez ötven év alatt épült ki. Még ez se lenne sok, de 2500 szeminaristájuk is van. Ez azt jelenti, hogy évente 160–200 papszentelés jut ötmillió katolikusra. Ez dinamikus terjedés. Ugyanakkor a világ 1994-es évkönyve Dél-Koreáról azt állítja, hogy az ország 25 százaléka keresztény. Az Internetről leszedtem az idejű adatokat, e szerint már a lakosság fele keresztény. Nekünk azt mondták húsz éve, hogy húsz év múlva fog eldőlni, hogy Afrika keresztény lesz-e vagy mohamedán. Most meg mindenhol azt állít-

ják, hogy a harc már eldőlt. A Szaharától délre keresztény lesz egész Afrika.

– És mi a helyzet itthon?

– A magyar kereszténység kipusztíthatatlan. Rengetegszer voltunk már sokkal rosszabb helyzetben, mint most. Olvastam Sopron plébániájának a történetét. Ha összehasonlítom a 16. századi Sopront a maival, akkor ma ez a város a szentek szigete. De máshol sem volt jobb a helyzet akkoriban: egy nuncius majdnem ezer kilométert megtett Svájcban, Németországon, Franciaországon keresztül és egyetlen plébánián sem talált plébánost. Más nuncius jelentette Csehországból, hogy az utolsó csehországi papszentelés öt évvel azelőtt volt. Bécs volt a katolikus vallás egyik központja abban az időben, s kiderült, hogy húsz éven keresztül egyetlen egy papszentelése sem volt. A soproni plébániának száz éven át nem volt egyetlen egy plébánosa se. Utána mégis milyen fellendülés jött mindenfelé. Ma csak azért panaszkodunk, mert 1950 előtt az egyház nagyon jól működött. Mi most mindent az akkori állapotokhoz viszonyítunk. Ami most van, arról megállapítható: rosszabbul már úgy sem mehet. Ez az én optimizmusom. Az egyházban mindig voltak ilyen mélypontok, utána mégis mindig megújult a saját erejéből. Hasonlóképpen van jövője a magyar egyháznak is.

– Három és fél évtizedig Paraguayban szolgáltál, és már húsz éve ismét itthon vagy. Most a Vas megyei Sorkifaludban vagy plébániai kiségitő. Hogyan telnek a napjaid?

– Ha megteesszük a papi feladatainkat, akkor megvan az elégséges támaszunk ahhoz, hogy előre tudjunk haladni. Mindennap elvégzem a breviáriumot. Ezenkívül megvan a mindennapi szentmise is. Nincsenek sokan, úgy tízen-tizenöt. Télen egy kicsit keve-

sebben jönnek. Szóval az embernek megvannak a papi feladatai. Rengeteg látogatóm van. Tegnap például heten jöttek Veszprémből. Mióta itt vagyok, soha nem volt olyan hetem, hogy egy atya meg ne látogatott volna. Úgy nyolcezer ember volt itt azóta, hogy ide jöttem. Miközben hirdetjük az Isten Igéjét, mi magunk is megerősödünk ugyanebben. Ez a legfontosabb. A breviáriumban kölcsönadjuk ajkunkat az egyháznak. Ha az ember ezeket a legelemibb dolgokat megteszi, még ha nem is leszünk nagy szentek, akkor is elmondhatjuk, amit Szent Pál mondott élete végén: „A hitet megtartottam.” Úgy gondolom, hogy ez egy pap életében éppen elégséges.

– Nagyon fontos, amit mondtál, hogy a kereszténység Magyarországon kipusztíthatatlan s van remény. Mire kell figyelniünk?

– Jézus csak annyit mondott: „Menjete el az egész világra”, de nem hagyott semmilyen receptet vagy módszert, hogyan hirdessük az Igét. Tehát én sem tudok receptet adni senkinek. Azt sem tudom megmondani, mit kell tenni, hogy megmentjük az egyházat. Csak a Szentírás egyik legfontosabb mondatát tudom idézni: „Ég és föld elmúlnak, de az én igém el nem múlnak”.

— a y —

• Ajándéktárgyak
 • Gyermek-, ifjúsági könyvek
 • Karácsonyi képeslapok, gyertyák, díszek
 • 2010-es naptárak
 Minden kedves vásárlónknak áldott karácsonyi kívánunk!
 www.verbita.hu
 9730 Kőszeg Fő tér 9.
 Tel.: 06 94 / 561 - 527

Ha szereted jövődet, hagyd el hálódát

Egy indonéz pap mesélte: Szüleim egy tengerparti kis faluban laktak. Apám tizenhat éves korában abbahagyta az iskolát és beállt halásznak. Egyszer megelégette ezt az életet, mert rájött, hogy ha a faluban marad, a gyerekei sem lehetnek mások, csak halászok. Végül beköltöztek a városba. A város szintén a tengerparton volt. Mint sok más gyerek, szerettem halászni. A barátaimmal gyakran csónakba ültünk és elmentünk halászni. Előfordult, hogy iskola helyett is halásztunk. A szüleim előbb utóbb rájöttek erre, és apám figyelmeztetett: „Fiam, ha szereted a jövődet, hagyd el a hálódát te is!” Igaza volt édesapámnak. A hálómtól, a horgászbótomtól és a csónakomtól megváltam. Attól kezdve a tanulás lett a legfontosabb. Szülőföldemet, a szép kis szigetet is elhagytam, mert Isten emberhalásszá tett, vagyis pap lettem.

Jézus első tanítványai egyszerű halászok voltak. Az Úr megszólította őket: „Jöjjetek utánam, és én emberek halásszává teszlek titeket!”

Larantuka kikötője Flores szigetén – Indonézia

Jézus hívására a tanítványok válasza nagyon egyszerű volt: hallgattak a megszólítására, engedelmessé váltak és teljesen ráhagyatkoztak a Mesterre. Azonnal ott hagyták hálójukat, hajójukat és követték őt.

Pál apostol a megtérése után írta: „Ami számomra nyereség volt, azt veszteségnek tartottam Krisztusért. ...Őérte mindent veszni hagytam és szemétnek tekintek, csakhogy őt elnyerjem, és hogy én őbenne legyek (...) Felejttem, ami mögöttem van, és nekifeszülök annak, ami előttem van. Így futok a cél felé, annak a hivatásnak jutalmáért, amelyet Isten felülről adott Krisztus Jézusban” (vö: Fil 3,7–9; 13–4). Ma Jézusnak és egyházának még mindig szüksége van új emberhalászra, pásztorra, szüksége van rád. Ha egyszer Jézus eljön hozzád, megszólít: „gyere, kövess engem!”, és hallod hívó szavát, akkor indulnod kell. Mint az apostolokban, az úton majd sok aggodalom, sok kérdés merül fel benned, de ne félj, mert az egyetlen válasz a kérdéseidre maga Jézus. Ő az út, az igazság és az élet. Ő a jövőd és reményed. Benne van az, amit keresel, a boldogságod. Te csak kövesd őt! Menni kell, mert terve van veled a másik szigeten az élet óceánjában.

Elly SVD

Mankók és botok Angolának

Fecko András verbita atya és Sojka Márta missziós nővér (képeinken) a Szent Lukácsról elnevezett missziós kórházban dolgozik a Luanda melletti Kifangondóban, Angolában. Ezt a kórházat a verbita misszionáriusok alapították húsz évvel ezelőtt. A környéken ez az egyetlen hely, ahol a bennszülöttek orvosi ellátásban részesülhetnek.

Márta nővér azt írta, hogy a harminc évig tartó polgárháborúnak nyolcvanezer áldozata volt, ebből nyolcezer gyerek és fiatalok.

A számítások szerint több mint hétmillió feltáratlan akna van még ma is az országban, ami hatástalanításra vár. Ezek az aknák naponta átlag tíz emberéletet követelnek. A probléma súlyosságát jól mutatják, hogy egy év alatt csak 56 ezer aknát tudnak hatástalanítani.

A rejtőzködő aknák miatt sok ember veszíti el valamely végtagját. A veszély ellenére dolgozniuk kell a mezőn, hogy családjukat el tudják tartani. Mankóik azonban gyorsan elhasználódnak. Nem kell sok ahhoz, hogy segíteni tudjunk a szenvedőknek. Márta nővér ezért nagy kéréssel fordul hozzánk, a misszió barátaihoz és minden jóakarató emberhez. Kéri, hogy használt, de jó állapotban lévő mankókat gyűjtsünk és juttassunk el az angolai missziós kórházba. A mankóknak és a botoknak nagy hasznát vennék a szintén angolai Kifangondo Misszióhoz tartozó fundzai lepratelep betegei is.

A gyűjtésről felvilágosítást ad **Burbela Gergely SVD (30-418-9196) – verbita@verbita.hu**. A gyűjtés helyszínei a budapesti és kőszegi misszióházak és a hajósi plébánia.

HIVATÁSOM A MISSZIÓ

„A misszió nem áldozat, hanem kiváltság”
(Szent József Freinademetz)

Sokféle módon szentelhetjük életünket a misszióknak. Krisztusi küldetéséből fakadóan minden keresztény ember **misszionárius** saját családjában, közösségében, munkahelyén. Nem annyira a szóbeli hithirdetés, mint inkább a hiteles élet példa a meggyőző a mai kor embere számára.

Egyesek azonban külön **szertzesi-misszionáriusi** hivatást kapnak, és küldetésüket városok, hazájuk, kontinensük határain túl is meg szeretnék osztani másokkal.

A verbita missziós atyák és testvérek nemzetközi közösségek tagjaiként dolgoznak együtt Óceánia, Afrika, Amerika és Európa sok-sok plébániáján, iskolájában, kórházában, menekülttáborában, szociális intézményében, hogy **Krisztus örömhírét** minden ember megismerje.

Ha úgy érzed, hogy missziós hivatásod van, ha **misszionárius** akarsz lenni, ismerd meg a verbiták közösségét!

Szívesen válaszol kérdéseidre:

ELIAS OHOLEDWARIN SVD atya

Szent Imre Misszióház, 9730 Kőszeg, Park u.1 • e-mail: hivatas@verbita.hu

„Isten téged mindig szeret és gondolat viseli”

NAGYBŐJTI MISSZIÓS LEKGYAKORLAT FÉRFIAKNAK

Szeretettel várjuk a 15 és 30 év közötti fiúkat, férfiakat nagybőjtben a verbiták kőszegi missziósházába, hogy korosztályonként élethivatásról, küldetésről hallgassanak előadásokat, elmélkedjenek és megosszák tapasztalataikat egymással, missziós papokkal, szerzetesnővendékekkel.

Időpont: 2010. március 19–21.
(péntek 18.00-tól vasárnap 13.00-ig)
Helyszín: Szent Imre Missziósház, 9730 Kőszeg, Park u.1

Jelentkezés: P. Elias Ohoiledwarin svp
hivatas@verbita.hu • 94/562-205 (iroda) • 30/570-5925 (mobil)
Jelentkezési határidő: 2010. március 13.

MISSZIÓS ADOMÁNYOK AZ IGAZÁN RÁSZORULÓKNAK

A keresztény élet hid, amely az üdvösség földjére, az igazi boldogsághoz vezet. Ennek az építésére kaptunk meghívást. Hisszük és reméljük, hogy lelki és anyagi támogatásunkkal segíteni tudunk másokon. A missziós munka, amelyet a misszionáriusok végeznek a világon, az imádsággal, az igehirdetéssel és a szociális munkával együtt lesz teljessé. A verbiták által segíthetünk azoknak a tőlünk távol élő szegényeknek, akik saját erejükből nem tudják kórházait, iskoláikat, ültetvényeiket és a megélhetésükhöz szükséges dolgokat előteremteni és fenntartani. Segíthetünk nekik, hogy ne csak a megélhetési gondok kössék le a figyelmüket.

A legkisebb adományt is **HÁLÁSAN KÖSZÖNI** Verbita Missziós Titkárság

Bankszámlaszám: 11600006-00000000-12713314
Tel.: 30/418-9196, 94/562-205 • e-mail: verbita@verbita.hu
1223 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky u. 3–5.
Kérésére tájékoztatást, csekket, adóigazolást küldünk.

Kedves Missziós Barátaink!

Az Isteni Ige Társasága által létrehozott **OLAJFAHAJTÁS ALAPÍTVÁNY** harmadik éve működik. Közeledik az év vége, és 2010 februárjától az adóbevallások ideje, ezért az alábbi kéressel fordulunk hozzátok. Az Isteni Ige Társaságának közvetlenül nem lehet felajánlani az adó 1%-át. Ha valaki azonban mégis szeretné adója 1%-ával támogatni a társaságot, kérjük kedvezményezettnek tüntesse fel az alapítványunkat.

Az Olajfahajtás Alapítvány adószáma: 18896390-1-18

Áldott karácsonyi ünnepeket és kegyelmekben gazdag, boldog új esztendőt kívánunk!

az alapítvány kuratóriuma

Az őszi rejtvény megfejtése: „A hit a továbbadás révén erősödik.” Nyertesek: *Tanczik Balázs, Veresegyház, Reisner Anna, Sopron, Tarnaváry Pálné, Várpalota.* Mostani rejtvényünk megfejtése: Szent Janssen Arnold, a verbita rend alapító atyjának szavai az Istennel való kapcsolatról. Beküldési határidő: 2010. január 31.

FELTÉVE	HARKÁLY FELE	MEGHITT, DERUS	KEN VEGYJELE	ÁRNKA SZERELME	HERÉLT KOS	FÉNYEZ	KÁROGSSZEK	KERESZTÜL-HALJT	SPONTÁN	ÉRHŐLŐSI BUCÉTTAS, INTELEM
				EME	NYERSSZÍNŰ	...TIVADAR, FLYNYACI MEG MENTŐJE FI-IGONKÖZNEL	VISSZA KI	ERSTERNUM JOD, EZNALT, URAN	TONNA	
MEGFEJTÉS ELŐJE										ÁZSIAI ORSZÁG
HÓTELEZET-SÉG, TARTÓZÁS	MEGFEJTÉS VEJE		NELKÜLÖZ SOMOGY ME GYEI KÖZSEG						NEMA KARI ÉLISZT	
				HOMOKVÁR-BAN VANI	ORVOSÉP RÉSEI		D-APFRIAI DRISZKÖVÉNY PÓLYAMATOS METAFORA			
ELSUHANÓ					HALJT	OLASZ ZENE-SZERZŐ	TULÓZ KEVERKEI			
CSOKFOCSKA					TEHER			PÓLYAMAT-BAN		
					BLÓNDAS RÉSEI			NÁTRIUM		
RÓMI SZÁM	SZÁMÁR HANG GUSZULÓTT			ÜRES	KÁD, HORDÓ			KUTYA		ÉSZAK
								AZTEK ESŐ-ISTEN		HÉN, NITRO-GENOXIGÉN
AZONOS BETŰK		RÓMI ISO		RÓMI 50	MARKA		CSZLOPOT HELVETTESI-Ő, FARAGOT PERFI ALAK			
		ÖSSZE-VISSZA ZIRCI			OPERÁL					
GYUMOLCS, SAJTOT KRISZTÉNEK BELŐLE ZÖREJ						VISSZA EGŐT TÁTONG		ELAI		
								CSILLAGOS (LÓ)		
		JOULE	J	RÉSZBEN ABNORMÁLIS	FÁZÓ		FEJER ME GYEI KÖZSEG			
		TIRICILIA, SZÉN, KÉN			BARANYAI KÖZSEG		PÖNÉV			
						ÁRFOLYAM RÉSEI				
						LUGÁCS				
KÉSZTETÉS HALÓ			BŐR VEGYJELE		PASZTORÉP					
AZ IZZÓ FELTALÁLÓK					APRO FŐIC SZABASLI			AAAAAI		

